

У травні споживчі ціни підвищилися на 0,6 відсотка, повідомив Державний комітет статистики України

Один мільйон триста тисяч гривень державних субвенцій отримала Тернопільська область для організації оздоровлення та відпочинку дітей-сиріт, малюків із малозабезпечених родин, інвалідів і дітей, позбавлених батьківського піклування (Укрінформ)

ВАТ «Укрнафта» вимушено зупинено видобуток вуглеводнів на Сахалінському нафтогазоконденсатному родовищі

1 червня 2007 року в 00 год. 00 хв. відкритим акціонерним товариством «Укрнафта» на вимогу НАК «Надра України», через відзвиг довіреності виконавчому директору, головному бухгалтеру НГВУ «Охтирканафтогаз» та не підписані технічні режими керівництвом ДП «Полтаванфтогазгеологія» НАК «Надра України», було зупинено видобуток вуглеводнів із 16 свердловин (12 нафтових та 4 газових) експлуатаційного фонду Сахалінського нафтогазоконденсатного родовища (Краснокутський район Харківської області).

Внаслідок такого вимушеного зупинення видобутку вуглеводнів на цьому родовищі добові втрати ВАТ «Укрнафта» становитимуть приблизно 130 тонн нафти з газовим конденсатом та 450 тис. куб. м газу. У зв'язку з цим забезпечення планових показників, доведених до ВАТ «Укрнафта», є неможливим для виконання. За попередніми підрахунками, до кінця 2007 року ВАТ «Укрнафта» зокрема та держава Україна в цілому втратить приблизно 30 тис. тонн нафти з газовим конденсатом та 100 млн. куб. м газу.

Нагадаємо, що 14 травня 2007 року закінчився термін дії ліцензії ДП «Полтаванфтогазгеологія» на користування нафтогазоносними надрами з метою геологічного вивчення, у тому числі дослідно-промислової розробки Сахалінського нафтогазоконденсатного родовища.

Однак наприкінці квітня ц. р. Мінприроди без будь-якого конкурсу продовжено терміном на 2 роки НАК «Надра України» ліцензію на геологічне вивчення та дослідно-промислової розробки цього родовища. На думку фахівців та юристів, правомочність цього акту викликає великі сумніви. ВАТ «Укрнафта» зверталосся до уряду України про готовність забезпечити ефективне для держави використання надр Сахалінського нафтогазоконденсатного родовища та сплатити за ліцензію до державного бюджету України не менше 300 млн. грн. за попередньо проведені геолого-розвідувальні роботи. Крім цього, компанія заявляла про готовність і надалі інвестувати значні власні кошти (протягом 10 років — близько 3 млрд. грн.) в розробку родовища, а також забезпечити впровадження новітніх технологічних процесів для збільшення видобутку вуглеводнів.

Прес-центр ВАТ «Укрнафта».

Банкрут за домовленістю?

Прокуратура міста Калуша, що на Прикарпатті, порушила кримінальну справу за фактом доведення до банкрутства ЗАТ «Магній». Торік це підприємство згідно з укладеним договором здійснило поставку своєї продукції — 48 тонн гранульованого та понад 333 тонни первинного МГ-90 — на Дніпропетровське ТзОВ «Содаліт». Згідно з угодою «Содаліт» протягом 60 банківських днів за отриманий товар мав перерахувати калуському «Магнію» 4 млн. 149 тис. грн. Однак гроші не надійшли і досі. Окрім того, під час позапланової перевірки дотримання податкового, валютного законодавства, а також фінансового стану підприємства встановлено, що ЗАТ «Магній» реалізувало готову продукцію «Содаліту» за цінами, нижчими за виробничу собівартість. Відповідно збитки «Магнію» від цього «заниження» становили понад вісім мільйонів гривень.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

ФОТОФАКТ

Таку вакуумну прибиральну машину «Джостон» вартістю 942 тисячі гривень, яка вміє мити й пілососити, можна побачити на вулицях Ужгорода. Її продуктивність чотири-п'ять кілометрів доріг на годину.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Фото автора.

Постановою господарського суду Полтавської області (36009, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 17.05.2007 року по справі №18/325 сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Обрій» (37500, Полтавська обл., Лубенський район, с. Тишки, код ЄДРПОУ 30827377) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Гриценка Івана Павловича, ліцензія АВ №081011 від 04.05.2006 року (36019, м. Полтава-19, а/с 1841).

На околиці Вінниці збудують «силіконову долину»

Нещодавно тут закладено перший символічний камінь з написом «граніт науки» та капсулою з посланням майбутнім поколінням

На околиці обласного центру нещодавно закладено пам'ятний камінь на місці майбутнього будівництва науково-технологічного парку з лабораторними корпусами і житловим комплексом «Академічний».

Того самого дня підписано угоду між Вінницькою облдержадміністрацією та облрадою і Київським політехнічним інститутом про створення першого в державі науково-технологічного парку. За словами ректора Київської політехніки академіка Михайла Згуровського, Вінниччина привернула увагу науковців тим, що, на відміну від деяких інших регіонів, має чітку модель свого стратегічного розвитку. До того ж вінничани першими звернулися до столичного вузу з пропозицією спільно втілювати в життя ідею будівництва науково-технологічного парку. Сталося це невдовзі після прийняття Верховною Радою (22 грудня 2006 року) закону «Про науковий парк «Київська політехніка».

265 гектарів землі виділено на околиці Вінниці під майбутнє академічне містечко. Що важливо, тут наявні усі основні комунікації — газ, вода, каналізація. На 180 з них збудують науковий центр з дослідними лабораторіями й інститутами, закладами експериментального виробництва тощо. За словами голови Вінницької облдержадміністрації Олександра Домбровського, приблизно через два місяці буде готова проектна документація майбутнього наукового центру. А поруч, на 85 гектарах, виросте житловий мікрорайон «Академічний» з відповідною інфраструктурою. Тут житимуть переважно науковці вінницьких вузів. Уже визначено основні напрями наукових досліджень, над якими працюватимуть вчені

у подільській «силіконовій долині». Серед них О. Домбровський виділив проблеми альтернативної енергетики, зокрема, виробництва біологічних видів палива. Регіон має для цього надійну сировинну базу — тут працює найбільше в державі (14) спиртових та 30 цукрових заводів. На двох з них впроваджена технологія виробництва біологічних добавок до бензину. Найбільші площі посівів ріпаку, з якого виготовляють біодизель, також знаходяться на Вінниччині.

Ректор Вінницького технічного університету Борис Мокін із захопленням говорив про те, що нарешті з'явилася можливість практичного втілення низки наукових розробок. Вчений сподівається на те, що одна з них — отримання енергії з повітряних акумуляуючих станцій — буде втілена в життя під час будівництва академістечка.

Основна ідея проекту в тому, щоб поєднати можливості науки, виробництва і бізнесу, наголосив М. Згуровський, він же є директором науково-технологічного парку «Київська політехніка». Якщо точніше, додав співрозмовник, названий проект єдиний в державі, підтриманий спеціальним законом. Завдяки цьому вдалося усунути перепони, які перешкоджали ефективно співпрацювати названим структурам. Зокрема, закон дає можливість створювати при вузах, що є учасниками проекту, бізнесові компанії. Так як це робиться у розвинених країнах світу. Неспроста за кордоном відомі вчені от-

римуєть за свої наукові розробки пристойну платню. Навіть стають мультимільонерами, наголосив М. Згуровський і додав: «Тепер шанс стати багатими мають і наші науковці, які працюватимуть у рамках проекту науково-технологічного парку». Проект «Київська політехніка» є загальнонаціональний. Тому поширюватиметься в інших регіонах держави. Поки що вінничани виявилися найбільш ініціативними. А головне — найбільш готовими до участі в реалізації перебудови економіки нетрадиційним шляхом.

Хто фінансуватиме будівництво наукового центру під Вінницею? Адже це величезні кошти. До речі, основні роботи заплановано завершити до 2015 року. Голова спостережної ради наукового парку «Київська політехніка», радник Президента України Олександр Зінченко, який також брав участь у презентації проекту у Вінниці, каже, що вже зараз є чимало інвесторів вітчизняних і зарубіжних, які бажають долучитися до участі у будівництві подільської «силіконовій долині». Підприємці йдуть на це тому, що розуміють — високотехнологічний бізнес є найбільш рентабельним. Частину витрат вільме на себе держава. Хоча її основна функція в іншому — створити сприятливе середовище для поєднання зусиль науки, виробництва і бізнесу. Перші кроки у цьому напрямі уже пройдено. Крім згаданого закону «Про науковий парк «Київська політехніка», прийнято постанову Кабміну на підтримку проекту. Саме в цьому істотною відмінністю наукового парку від технопарків. За словами О. Зінченка, нині в державі налічується вісім технопарків. Ім держава забезпечує пільгові умови в оподаткуванні. Перший науковий парк не потребує пільг. Тут закладена модель співпраці на зразок згаданої «силіконовій долині» у США чи стоктільського ситі, де поєднання науки і бізнесу дало можливість створити «райські оазис». Для життя людей. На те саме сподіваються ініціатори створення подільської «силіконовій долині».

— Давайте зустрінемося на цьому місці через рік, і ви побачите, як невпізнанно зміниться воно, — звернувся до присутніх О. Домбровський. На підтвердження своїх слів навів приклад з будівництвом житлового мікрорайону «Поділля». У 2003 році там також заклали пам'ятний камінь. Нині у мікрорайоні налічується 15 багатоповерхових будівель і чудовий дитячий садок. До речі, тоді на відкритті будівництва був присутній один з учасників ідеї наукового парку — Олександр Зінченко. Саме тому капсулу з листом майбутнім поколінням доручили закласти на місці «силіконовій долині» саме йому. Легка рука у чоловіка...

Віктор СКРИШНИК.

Вінницька область.

Фото автора.

Щоб ніколи не тонули кораблі

Проблеми безпеки судноплавства залишаються актуальними і для іноземного, і для вітчизняного флоту, під прапором якого нині ходить 3674 судна. Бо сама специфіка водитранспортної галузі передбачає ризики та аварії. А відтак на базі наявної системи безпеки руху необхідно виробити оптимальну схему посилення безпеки судноплавства взагалом і судноплавних компаній зокрема.

Розв'язати проблему аварійності кардинально навряд чи вдасться. Як свідчать статистичні дані, 80 відсотків аварій на воді спричинені людським чинником, а вже потім форс-мажором і техногенними особливостями. А тому основна мета моряків

та річковиків — мінімізувати аварійність.

Важливими кроками в цьому напрямі стало проведення наради-семінару «Аварійність: проблеми і шляхи вирішення». Організатором заходу виступила державна інспекція України з безпеки судноплавства за сприяння акціонерної судноплавної компанії «Укррічфлот». Для участі в ньому було запрошено керівників Мінтрансв'язку, Державного департаменту морського і річкового транспорту, відповідальних за безпеку з усіх 157 українських судноплавних компаній.

За словами начальника Держфлотінспекції Олександра Шипцова, цей захід став своєрідним почином, який відкриває шлях до системно-

го аналізу всіх аварійних випадків на водному транспорті.

Цілком чітка позиція з питань управління безпекою в АСК «Укррічфлот», яка має нині близько 200 суден з півмільйонним тоннажем. На думку директора з безпеки мореплавства та якості АСК «Укррічфлот» Юрія Бельського, голосливо заявляти про факти аварійних інцидентів означає лише фіксувати наслідок, але не встановлювати причини. У світі вже давно виробили методики конкретних дій із попередження аварійності.

АСК «Укррічфлот» уже рухається в зазначеному напрямі згідно з рекомендаціями та спільними рішеннями з Регістром судноплавства України та Морським

Регістром судноплавства. Система безпеки судноплавства АСК «Укррічфлот» визнана стабільною на підставі щорічного поліпшення якісних показників.

Держфлотінспекція за узгодженням з департаментом морського і річкового транспорту Мінтрансв'язку України має намір активізувати свою діяльність з контролю за дотриманням ліцензійних умов судноплавних компаній.

За словами О. Шипцова, такі семінари-наради за участю представників судноплавних компаній проводитимуть щоквартально. А інформація про найактуальніші проблеми галузі з'явиться на веб-сайті Держфлотінспекції.

Людмила ГОЛОВАТА.

Шахта, де літають повітряні кулі, висять дорожні знаки і грає оркестр

Як відомо, Донбас славиться шахтами. Щоправда, шахта від шахти різниться. Та, на якій побували журналісти «Голосу України», особлива. Тут кажуть, навіть генерали іноді працюють різнорабами. Шахта розташована в місті з красивою назвою — Соледар. І як уже здогадався наш читач, ітиметься саме про соляну шахту.

Не знаємо, як щодо генералів, котрі забажали стати різнорабами і юрбляться біля воріт шахти з табличкою «Прийому на роботу немає», але один такий випадок усе-таки був. Просто соляна шахта дає не тільки сіль, а ще й лікує хворих.

До підземного соляного царства нас спустили в шахтарській клітці — єдиному пристрої, що дає змогу потрапити в шахту. У такий само спосіб на-гора подають і видобуту сіль. Спустившись майже на 160 метрів під землю, зрозуміли, що сіль не просто так називають «кам'яною».

Так закладають сіль у засіки.

Сіни шахти за міцністю не поступаються каменю, овальні склепіння соляних галерей сягають 35 метрів, а ширина — 20 метрів. Тому пересуватися в шахті можна за допомогою спеціального транспорту. До речі, в галереях шахти встановлено

Булінг). Максимальна глибина, на якій сьогодні виконуються роботи, становить 288 метрів. За одну зміну видобувають 640 тонн солі. А загалом поки що видобуто тільки 1,5 відсотка тутешніх запасів солі. Тож сіль у нас є, і її дуже багато. Видобувати сіль сьогодні

можуть тільки чоловіки, хоча до 60-х років минулого століття на руднику використовувалася і жіноча праця. Процес видобутку максимально механізовано. І сьогодні про тяжку працю добувачів солі нагадує створений під землею, у шахті, невеликий музей, в якому є фігура коня, котрий тягне вагонетки із сіллю, та восковий символ жінки-шахтаря — Маша-коногон. Незважаючи на, здавалося б, санаторні умови роботи, праця місцевих шахтарів вважається шкідливою — сіль не тільки лікує, а й калічить. Серед найпоширеніших недуг, на які хворіють соледобувачі, серцеві (підвищений тиск), артрити та зневоднювання організму. Незважаючи на це, солоний світ шахти корисний у певних дозах для здоров'я людини. Уже давно відомо, що сіль є цілющою багатьох хвороб. Повітря у соляних виробках насичене частками солі, невисока вологість повітря (60 відсотків) і температура (14—16 градусів)

псоріазу, зниження імунітету, захворювання щитовидної залози.

Особливість соляної шахти дала змогу здійснити і перше підземне повітроплавання на повітряній кулі — цю подію було занесено до Книги рекордів Гіннеса.

Є на шахті і своя церква. Так, саме церква і не де-небудь, а під землею. Створили її ще на початку двадцятого століття, а теперішнього вигляду вона набула тільки в 2000 році — усе було відновлено руками шахтарів

рудника, навіть ікони в церкві писав шахтар — Андрій Кравцов. Цікава деталь: тут свічки ставлять тільки за здоров'я. Особливим шиком вважається вінчання в цій церкві. Кажуть, видовище вражає. Можете собі уявити всю весільну процесію... у шахтарських касках. Додайте до цього унікальну акустику шахти. Саме акустика шахти дозволила провести в 2004 році концерт симфонічного оркестру «Соляна симфонія» під керівництвом

австрійського диригента Курта Шміда за участі солістки Віденської опери Вікторії Лук'янець. Тоді ж Курт Шмід сказав: «Я просто вражений! Ноти злітали до склепіння печери, а потім повільно, як хмара, опускалися. Це надзвичайно!» Справді, почуття, що виникають у шахті, передати просто неможливо. Це потрібно відчутти самому.

Сергій ДЕМСЬКИЙ.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Артемівський район
Донецької області.

Керуючий справами виконавчого апарату Артемівської райради Лариса Герасимова побажала всім здоров'я.

Польський бізнес хоче інвестувати гроші в Україну, та боїться

Із Мар'яном Пшезьдзецьки я познайомилася у Варшаві. Він супроводжував нас, українських журналістів, на зустрічах з польськими банкірами й економістами. Мар'ян працював у секретаріаті прем'єр-міністра Казімежа Марцинкевича. Зараз він — радник голови правління одного з банків, що працює в Україні. Каже, що любить інтереси нашої країни, залучаючи польських інвесторів.

За словами співрозмовника, польський бізнес поки ще боїться працювати на українському ринку. І лякає його не стільки політична ситуація, скільки політика подвійних стандартів на місцях і недосконалість нашого законодавства.

— Які ризики для польських підприємців існують нині в Україні?

— Їх не так багато. На першому місці все-таки — закон. У цьому питанні немає ніякої стабільності. Написано одне, а на практиці зовсім інше. Закон має бути

один для всіх. А тут виходить у різних фірм різні умови діяльності. І з цим стикаються, вже починаючи з митниці. Раніше були загрози підприємництву з боку ваших обласних держадміністрацій. Постійні незрозумілі перевірки, якесь свавілля на місцевому рівні... За великим рахунком, це вже в минулому. Але не всі в Польщі про це знають. Інформація, що поширилася раніше, завважає довіри. Як кажуть, осадок залишився... При цьому багато наших бізнесменів хотіли б вийти на український ринок, — каже Мар'ян Пшезьдзецьки.

І виходять. Йдеться про кілька сотень компаній, які інвестують у дрібне виробництво. Найпривабливішими в цьому плані в Польщі вважаються західні регіони України. За словами Мар'яна, ще кілька років тому поляки вважали Західну Україну малоперспективною для бізнесу. Більшість жителів ре-

гіону виїхала відтіля за кордон на заробітки.

— Тому гадали: гроші є тільки у Східній Україні, — зізнається Мар'ян. — А сьогодні ми спостерігаємо цікавий процес. У східних регіонах дрібний бізнес не розвивається, а в західних — навпаки. Люди, котрі виїхали на заробітки, привезли гроші назад і вкладують їх у розвиток свого бізнесу. І польський бізнес готовий у цьому напрямі співробітничати. Та й ваша місцева влада починає розуміти, що польський дрібний бізнес — надійний і перспективний для регіонального розвитку.

Сьогодні найнасиченіші польськими інвестиціями — Львівська, Луцька, Івано-Франківська, Житомирська, Вінницька, Київська області. Позитивна інформація з цих регіонів зацікавлює польських інвесторів. Вони розуміють, що там можна нормально працювати.

— Що експортує Польща до України й Україна до Польщі?

— Ми здебільшого експортуємо у вашу країну будівельні матеріали, побутову техніку, продукти харчування, машини, деталі до них. А з України в Польщу йде сировина — деревина, шебінь тощо. Хоча останнім часом почали поставляти і зерно. Сьогодні Польща сама активно будується. Це пов'язано із вступом до Євросоюзу. Тому зараз перспектива за поставками в Польщу з України матеріалів, пов'язаних з будівництвом.

Будівельний бум сусідів обумовлений 80 млрд. євро, які ЄС виділив на цей процес, у тому числі 30 млрд. на дороги. Участь у Євро-2012 може змінити вже існуючі проекти. Наприклад, приєднати будівництво автобану до українського кордону, що Польща мала намір побудувати не раніше 2016 року.

Ольга ВАУЛНА.

Ухвалою господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) в справі №5/95-07 від 26.04.2007 року порушено справу про банкрутство Мурованокуріловецького комбінату комунальних підприємств (23400, вул. Жовтнева, 73-А, смт. Муровані Курилівці Вінницької області), код за ЄДРПОУ 03338462, розрахунковий рахунок 260019352 в ОД «Райффайзен Банк Аваль», МФО 302247.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Томашука Микола Савелійовича (21000, м. Вінниця, ліцензія АБ №271790 від 04.04.2006 року, тел.: 8 (096) 300-20-41).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.